

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 4/07
24.01.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац и Власте Јовановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник, АБ, адвокат, против туженог ББ, власник Трговинско-издавачке радње "ВВ", која је брисана из регистра, ради исплате ауторског хонорара, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против решења Окружног суда у Новом Саду број П. 40/06 од 25. децембра 2006. године, у седници већа одржаној 24. јануара 2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Новом Саду број П. 40/06 од 25. децембра 2006. године и предмет враћа првостепеном суду на понован поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Окружни суд у Новом Саду је решењем број П. 40/06 од 25.12.2006. године одбацио тужбу тужиље поднету 19.12.2006. године.

Тужиља је против назначеног решења изјавила благовремену жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Жалба тужиље је основана.

Из образложења побијаног решења произилази да је првостепени суд закључио да је тужиља означила туженог као правно лице, а како је уз тужбу пружила доказ да је радња - Трговинско-издавачка радња "ВВ", да из тих чињеница произилази да је за туженог означен неко ко не постоји, а што тужбу чини неуредном, будући да ју је написао пуномоћник - адвокат.

Међутим, Врховни суд налази да се наведено становиште првостепеног суда не може прихватити. У тужби је као тужена страна означен ББ, власник Трговинско-издавачке радње "ВВ" која је брисана из регистра. Међутим, радња нема статус правног лица, а самим тим ни страначку способност. Страначку способност има само физичко лице које је власник и оснивач радње. Ово стога што је одредбом члана 1-а. Закона о приватним предузетницима ("Сл. гласник СРС" број 54/89, 9/90, "Сл. гласник РС" број 19/91, 46/91, 31/93, 39/93, 53/93, 67/93, 48/94, 53/95, 35/2002) прописано да је приватни предузетник физичко лице које ради стицања добити оснива радњу и самостално обавља делатност. Оснивач радње сагласно одредби члана 7. цитираног Закона одговара целокупном имовином за обавезе које проистекну у обављању делатности радње. На исти је начин дефинисан предузетник и одређена је његова одговорност члановима 48. став 1 и 49. Закона о привредним друштвима ("Сл. гласник СРС" број 125/04). Стога се сагласно одредби члана 77. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 125/04) као тужена страна у овом спору могао означити само власник и оснивач трговинске радње ББ. У конкретном случају ББ је означен као тужени, а чињеница што је уз његово име, место пребивалишта и адресе стана, наведено да је он власник радње са навођењем имена радње, адресе и да је иста брисана из регистра не значи да је Трговинско-издавачка радња означена као тужена која стога што је брисана из регистра не постоји и не може бити странка у поступку.

Будући да из тужбе несумњиво произилази да је тужени физичко лице са правилно означеним местом пребивалишта и адресом стана, да тужба као поднесак садржи све оно што је предвиђено одредбом члана 100. Закона о парничном поступку као и оно што је прописано одредбом члана 187. став 1. истог Закона, произилази да није било места одбачају тужбе на основу члана 103. став 6. Закона о парничном поступку како је погрешно поступио првостепени суд.

Из наведених разлога Врховни суд Србије је жалбу тужиље уважио и одлучио као у изреци на основу члана 387. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку.

У наставку поступка првостепени суд ће поступити са тужбом онако како је прописано чланом 274. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО